

РЕШЕНИЕ

№ 37995

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8948** по описа за **2025** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно- процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на директора на Дирекция „Обслужване“ в Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция по приходите (НАП) [населено място] срещу Решение № 2647 от 14.07.2025 г., постановено по НАХД № 651/2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 135-и състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 799620-F783272 от 29.11.2024 г. относно наложена на „Междучасие Хоум“ ООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 178 от Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) имуществена санкция от 1 000 лева за нарушение по чл.96, ал.1 от ЗДДС.

Касаторът излага съображения за неправилност на обжалваното решение като постановено при неправилно приложение на закона - отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Поддържа, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са спазени разпоредбите на чл.42 и чл.56 от ЗАНН, както и сроковете по чл.34 от ЗАНН. Оспорват се изводите на СРС за допуснати нарушения при описание на административното нарушение поради непосочване на датата и мястото му на извършване. Намира за безспорно доказани нарушенията и нарушителят, поради което НП може да бъде издадено съобразно чл.53, ал.2 от ЗАНН, при спазване на материалния и процесуален закон. Излага съображения за липса на основание за приложение на чл.28 от ЗАНН. Касаторът претендира за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът „Междучасие Хоум“ ООД, ЕИК[ЕИК], оспорва касационната жалба в писмен отговор от 22.08.2025 г., чрез адв. Т. Н. Н.. Намира за правилни изводите на СРС за допуснато нарушение по чл.42 от ЗАНН поради непосочване на датата и мястото на извършване на нарушението. Навежда твърдения за нарушение на чл. 34, ал.1 от ЗАНН с оглед на възлагане на проверка на 23.05.2024 г. Претендира за оставяне в сила на решението на СРС и за присъждане на разноски. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, намира от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63в ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна. Съображенията за това са следните:

От фактическа страна, СРС е приел за установено, че на 30.07.2024г. свидетелката М. Р. Г. - старши инспектор по приходите, извършила проверка на документи на „Междучасие Хоум“ ООД, във връзка с изпълнение на резолюция за установяване на факти и обстоятелства за регистрация по ЗДДС. Г. констатира, че в качеството си на данъчно задължено лице (ДЗЛ) по чл. 3, ал.1 от ЗДДС, дружеството не е подало заявление за регистрация по ЗДДС в законоустановения 7 - дневен срок, след изтичане на данъчния период, през който е достигнало облагаем оборот в размер на 100 000 лева за период, не по-дълъг от последните 12 месеца преди текущия месец. Реализираният от дружеството-жалбоподател облагаем оборот за регистрация по чл.96, ал.1 от ЗДДС за периода 01.06.2022г. - 31.05.2023г. /период не по-дълъг от 12 последователни месеца, преди текущия/ бил еквивалентен на 104 163,25 лева и бил формиран по банков път - от предоставяне на услуги по даване на частни уроци от квалифицирани преподаватели на физически лица на територията на страната. Съгласно изискванията на чл.96, ал.1 от ЗДДС, дружеството следвало в 7 дневен срок, след изтичане на данъчния период, през който достигнало облагаем оборот в размер на 100 000 лева, за период не по-дълъг от последните 12 месеца, преди текущия месец да подаде заявление за регистрация по ЗДДС - т.е. в случая до 07.06.2023 г. включително. Поради липса на данни за наличната, изискуема от закона регистрация, свидетелката Г. съставила АУАН на дружеството, без в АУАН да са посочени датата и мястото на извършване на нарушението, което било сторено за първи път в НП - сочи се датата 08.06.2023 г. и място на извършване - [населено място], [улица], ТД на НАП С.. Констатираното от страна на проверяващата свидетелка бездействие на дружеството, съставлявало закъснение от 419 дни. За констатираното нарушение свидетелката М. Г. съставила АУАН, въз основа на който било издадено обжалваното пред СРС НП.

От правна страна, съставът на СРС е намерил допуснато съществено процесуално нарушение по чл. 42, т. 3 и т. 4 ЗАНН, тъй като процесният АУАН не се съдържа надлежно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено – при липса на яснота и посочване на конкретна дата, както и на конкретно място на извършване на нарушението. Едва в НП, за първи път като дата на извършване на нарушението е записана 08.06.2023г. и е посочено мястото на извършване в [населено място], [улица], ТД на НАП С.. Решаващият съд е изложил съображения, че датата и мястото на извършване на нарушението са задължителни реквизити както на АУАН, така и НП, което има значение не само за преценка за спазването на сроковете по чл. 34 ЗАНН, но и за индивидуализацията на конкретното деяние, което се постига чрез посочване на времето, мястото и начина на неговото извършване. Допълнил е, че липсата на посочване на дата и място на извършване на нарушението в АУАН не е такава нередовност на

акта, която да може да бъде отстранена по реда на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, тъй като със съставянето на АУАН на соченото като нарушител лице се „повдига обвинение“ за конкретно извършено административно нарушение с индивидуализиращите го белези и от този момент за лицето възниква възможност да се защитава срещу вмененото му нарушение. Доколкото констатираното процесуално нарушение, допуснато при съставянето на АУАН, е от категорията на съществените, съдът е отменил НП на това самостоятелно и формално основание.

Така постановеното решение е неправилно.

Настоящият касационен състав не споделя изводите на СРС за допуснато съществено процесуално нарушение. Въззивният съд неправилно е приел, че с нормата на чл.53, ал.2 от ЗАНН не може да се преодолее нередовността в АУАН, доколкото в акта не са посочени точни дата и място на деянието, а административнонаказващият орган за първи път ги е определил в НП. Спорът дали наказателното постановление е законосъобразно издадено, трябва да се решава, не с оглед на това, дали са допуснати въобще нарушения при съставянето на акта, а доколко тези нарушения са съществени. По аргумент от разпоредбата на чл.53, ал.2 от ЗАНН и предвидената в нея възможност да бъде издадено наказателно постановление въпреки допуснати нередовности на АУАН, ако е установено по безспорен начин деянието и кой е неговият автор, самоличността на нарушителя и неговата вина, следва извод, че не всяко нарушение, допуснато при съставянето на АУАН, води до незаконосъобразност на НП. Константна е съдебната практика, че нарушаването на правно регламентирания процесуални изисквания, които следва да се спазват при съставянето на АУАН, е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление, само когато в резултат на конкретното нарушение има вероятност установените от актосъставителя факти да са неистински, неточни и непълни; ако недопускането на нарушението би довело до възприемане на друга фактическа обстановка или правна квалификация на деянието и се нарушава правото на защита на субекта на отговорност.

Настоящият съдебен състав счита, че действително в АУАН не са посочени конкретни дата и място на нарушението, но те са определяеми. Изискването по чл.42, т.3 от ЗАНН за посочване на дата на нарушението ще се счита за изпълнено, в случай, че в акта е посочена точната дата, на която субектът е следвало да изпълни задължението си, неизпълнението на което е скрепено с административна санкция (стр.65, „Процесът по ЗАНН“, издание „С.“, 2009 г.). Съществено нарушение е единствено онази липса на реквизити по чл.42, т.2, т.3 или т.4 от ЗАНН, която не позволява на наказващия орган или на нарушителя да формират еднозначни изводи от фактическа и правна страна, каквото процесният пропуск в АУАН не е. Следва да се сподели като правилна тезата на касатора за спецификата на данъчните правоотношения, при значителна част от които е уреден законов срок за изпълнение на конкретно задължение. Неизпълнението му в този срок осъществява състав на продължено нарушение, осъществено чрез бездействие. Ето защо, не е съществено процесуално нарушение непосочването на дата на нарушението в АУАН в случаите, при които тя е определяема от описанието му чрез посочване на крайния срок, в който е следвало да бъде изпълнено задължението, което в случая е сторено в процесния АУАН.

В допълнение, нормата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН позволява да бъде издадено НП и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, които предпоставки в случая са изпълнени. В процесното НП датата и мястото на нарушението са правилно посочени, поради което не е налице нарушаване на правото на защита на санкционираното лице, доколкото то е било наясно кога е реализирало облагаем оборот за регистрация по чл.96, ал.1 от ЗДДС за периода 01.06.2022г. - 31.05.2023г., респ., че съгласно изискванията на чл.96, ал.1 от ЗДДС е следвало в 7 дневен срок след изтичане на данъчния период да подаде заявление за регистрация

по ЗДДС - т.е. в случая този срок е до 07.06.2023 г., включително. Последната дата е посочена в АУАН, поради което и след изтичането ѝ лицето вече е в нарушение, т.е. датата на нарушението е определяема. В АУАН е посочено, че заявлението за регистрация е следвало да бъде подадено в [населено място], което също безспорно следва от разпоредбата на чл.8, ал.1, т.3 от ДОПК - заявлението за регистрация по ЗДДС следва да бъде подадено в ТД на НАП по седалището на юридическото лице. По тези съображения датата и мястото на нарушението са определяеми още в съдържанието на АУАН, което не е накърнило правото на защита на уличеното лице и изрично са посочени в НП, при пълна идентичност на описанието на нарушението в АУАН и НП.

Предвид изложеното и като е приел, че в случая е налице съществено процесуално нарушение, изразяващо се в опорочаване на процедурата по издаването на АУАН по ЗАНН и неприложимост на чл.53, ал.2 от ЗАНН, СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено.

В тази смисъл са: Решение № 3667 от 04.02.2025 г. по КНАХД № 9950/2024 г., Решение № 22900 от 03.07.2025 г. по КНАХД № 4203/2025 г., Решение № 23929 от 11.07.2025 г. по КНАХД № 3758/2025 г., Решение № 13100 от 14.04.2025 г. по КНАХД № 933/2025 г., всички на АССГ.

Непроизнасянето на въззивната инстанция по същество на спора, вкл. по пространните доводи в жалбата до СРС за липса на законово основание за регистрация по ЗДДС, е пречка за решаване на делото по същество от настоящата инстанция. СРС в нарушение на разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, не се е произнесъл относно материалната законосъобразност на НП, като обжалваното решение не съдържа мотиви по същество на спора. Съгласно чл. 218 АПК предмет на проверка от касационната инстанция правилността на обжалваното решение като краен резултат по изложените в него мотиви. Липсата на мотиви по същество на спора води до извода за липса на предмет на проверка. Освен това произнасянето на касационната инстанция по същество, на основание фактическите установявания във въззивното производство, без изложени мотиви в обжалваното решение в тази насока, би лишило страната от една инстанция по същество.

Предвид това делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото разглеждане на делото решаващият съд следва да осъществи цялостен контрол за законосъобразност на обжалваното НП, съгл. чл. 314 НПК, да анализира събраните по делото доказателства и да изведе правни изводи по същество на спора. При новото разглеждане на делото, в зависимост от изхода му, въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разниските в настоящата инстанция, съобразно предвиденото в чл. 226, ал. 3 АПК.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII-ти Касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 2647 от 14.07.2025 г., постановено по НАХД № 651/2025 г., СРС, НО, 135-и състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.